

ת"פ 43088/02/22 - מדינת ישראל נגד אברהים עפוני

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 43088-02-22 מדינת ישראל נ' עפוני (עציר)

לפני כבוד השופט מוחמד עלי

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

ע"י עו"ד ראיד רחאל

מפרקליטות מחוז חיפה

נגד

הנאשם

אברהים עפוני (עציר)

ע"י עו"ד טארק נעאמנה

גזר דין

כתב האישום ומהלך הדיון

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום, שתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות הבאות: שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**); מעשי פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין; נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 ו-10 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"ה-1961 (להלן: **פקודת התעבורה**).

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 3.2.2022 סמוך לשעה 12:00 נערך לנאשם שימוע בתחנת משטרת עכו ורישיון הנהיגה שלו נפסל למשך 30 ימים. מאוחר יותר, סמוך לשעה 13:30, עמד הנאשם בצומת מכר סמוך לכביש 85, כאשר הוא נושא על גופו סכין, אותה החזיק שלא למטרה כשרה. הנאשם הבחין בסעד נג'ם (להלן: **המתלונן**) שנסע ברכב מסוג פג'ו (להלן: **הרכב**), ירד אל נתיב הנסיעה בניגוד לכיוון נסיעתו של המתלונן, ונופף למתלונן לעצור את הרכב. המתלונן, שנבהל מהנאשם, עצר, ואז הנאשם עלה על הרכב והתיישב במושב הנוסע שליד הנהג. המתלונן המשיך בנסיעה אל עבר כרם זיתים סמוך למושב אחיהוד (להלן: **הכרם**). במהלך הנסיעה אל הכרם, התפתחה שיחה בין הנאשם למתלונן, הנאשם ביקש מהמתלונן 100 ₪, והמתלונן מסר לו אותם. בסיום הנסיעה, וכאשר הגיעו לכרם, בעודם ישובים ברכב, פנה הנאשם ודרש מהמתלונן 200 ₪ נוספים. משהשיב המתלונן בשלילה לדרישה זו, איים הנאשם על המתלונן תוך שהוא מצמיד את הסכין שברשותו לאזור בטנו של המתלונן; הוציא את מפתחות הרכב ממקומם במתג ההתנעה, יצא מהרכב, ונטל מתא המטען של הרכב מסור וכלים נוספים ששייכים למתלונן והתרחק מהמקום אל תוך הכרם [בכתב האישום צוין כי הכלים שייכים לנאשם, אך מהקשר הדברים ומתיאור נוסף בהמשך כתב האישום ברור הוא כי הכלים שייכים למתלונן]. לפי התיאור בכתב האישום, המתלונן יצא מהרכב והתחיל ללכת אחרי הנאשם שרץ אל תוך עצי הכרם, תוך שהמתלונן זורק לעבר הנאשם אבנים ומבקש ממנו להשיב לו את מפתחות הרכב ואת הכלים. בעוד המתלונן מחפש את הנאשם בין עצי הכרם, שב הנאשם אל הרכב, נכנס לתוכו, הניעו, והחל לנסוע מהמקום, כאשר ברשותו מכשיר הטלפון הנייד של המתלונן, המסור והכלים. המתלונן, שהבחין

עמוד 1

בנאשם מניע את הרכב ומנסה לברוח מהמקום עם רכבו, פנה לכיוון נסיעתו של הנאשם ועמד בדרכו על מנת למנוע ממנו לברוח, אך הנאשם המשיך בנסיעה במטרה לברוח מהמקום תוך שהוא נגד דרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו לחבלה. לבסוף, על מנת להימנע מפגיעתו של הנאשם ברכב, זו המתלונן במהירות הצידה. המתלונן הנסער שנותר ללא מכשיר טלפון בכרם, נאלץ ללכת ברגל אל היישוב אחיהוד, שם הזעיק את המשטרה באמצעות עוברי אורח.

3. בדיון שהתקיים ביום 30.5.2022 כפר הנאשם בכתב האישום ועל כן התיק נקבע לשמיעת ראיות. ואולם, בפתח הישיבה שנקבעה לשמיעת ראיות שנועדה ליום 9.6.2022, ביקש הנאשם לחזור בו מהכפירה, והצדדים הודיעו כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן ויורשע, אך לא היו הסכמות לעניין העונש. לאחר מתן הכרעת הדין, ביקש הסנגור להפנות את עניינו של הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר ונעתרתי לבקשתו. תסקיר הוגש לבית המשפט ביום 29.8.2022 וביום 6.9.2022 טענו הצדדים לעונש.

תסקיר שירות המבחן

4. שירות המבחן סקר בתסקיר את נסיבות חייו של הנאשם, את מהלך חייו, השכלתו וניסיונו התעסוקתי. בין היתר צוין כי הנאשם עבר משבר אישי שבעקבותיו החל להשתמש בסמים באופן תדיר. שירות המבחן ציין כי הנאשם טען כי הפסיק את השימוש בסמים מאז מעצרו, אך העיר כי אין ביכולתו לאמת טענה זו. משפחתו של הנאשם הצטיירה בתסקיר באופן נורמטיבי. כן צוין כי לנאשם אין הרשעות קודמות, אך בהקשר התעבורתי לחובתו חמש הרשעות קודמות.

5. בתסקיר הוסיף שירות המבחן וציין כי הנאשם קיבל אחריות חלקית על מעשיו אך "שלל כוונות פליליות במעשיו ושלל כי נשא עליו סכין בעת ביצוע העבירה, או שאיים על המתלונן בסכין". יוער כי לנוכח דברים אלו, בפתח ישיבת הטיעונים לעונש, שב הנאשם ואישר את הודאתו ולא העלה טענות כלשהן בעניין ההודאה.

6. שירות המבחן התרשם כי הנאשם לא נושא דפוסי חשיבה או התנהגות עברייניים מושרשים, אך לצד זאת צוין כי הוא מתקשה לפתח עצמאות ונפרדות, מתקשה לווסת את תחושותיו ומנסה לווסת את תגובותיו הרגשיות באמצעות שימוש בסמים. כן צוין כי הנאשם "בעל מיקוד שליטה פנימי ומייחס לעצמו ולבחירותיו את האחריות למצבו" וכי ההליך הנוכחי מהווה גורם הרתעה משמעותי עבורו.

7. על רק נתוניו של הנאשם, העריך שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון נמוכה להישנות התנהגות אלימה. לבסוף ציין שירות המבחן כי הנאשם שלל נזקקות טיפולית והביע רצון לסיים את ההליך המשפטי במהרה ולשקם את חייו בכוחות עצמו. לפיכך, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

8. ב"כ המאשימה עמד על הערכים המוגנים בעבירות בהן הורשע הנאשם ועל חומרת הפגיעה באותם ערכים:
עמוד 2

נטען כי הערכים המוגנים בעבירת השוד הם הגנה על שלומו, ביטחונו וקניינו של הפרט, והודגשה הפגיעה הנפשית בנפגע עבירת השוד.

לעניין נסיבות ביצוע העבירות, צוין כי אמנם לא ניתן ללמוד על תכנון מקדים לביצוע העבירות, אך מעובדות כתב האישום ניתן ללמוד על ההסלמה שהתפתחה מתחילת האירוע ועד לסיומו, מה שמלמד לשיטת המאשימה על נחישות ותעוזה של הנאשם. כמו כן נטען כי אמנם לא נגרם נזק פיזי למתלונן, אך בביצוע עבירת שוד באמצעות שימוש בנשק, טמון פוטנציאל נזק משמעותי; וכך גם לגבי פוטנציאל הנזק מנהיגתו הפרועה של הנאשם. עוד נטען כי למתלונן נגרם נזק נפשי כתוצאה מהבהלה והפחד שנגרמו לו מהתנהגותו הבריונית של הנאשם.

המאשימה הפנתה למדיניות הענישה הנוהגת וציינה כי הפסיקה מלמדת על מדיניות ענישה מחמירה של מאסרים ממושכים בפועל. לשיטת המאשימה, מתחם העונש נע בין שלוש וחצי עד שש וחצי שנות מאסר בפועל.

אשר לגזירת העונש בתוך המתחם - נטען כי אמנם לנאשם אין עבר פלילי, אך יש לו עבר תעבורתי (גיליון הרשעות קודמות בעבירות תעבורה הוגש - ת/1). המאשימה הפנתה לתסקיר שירות המבחן, וציינה כי אמנם מסוכנותו של הנאשם הוערכה כנמוכה, אך לצד זאת שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית. לבסוף הפנתה המאשימה לכך שהנאשם לקח אחריות והודה בעבירות המיוחסות לו. על כן, ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם עונש בחלקו האמצעי של המתחם, וזאת לצד מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי, ופיצוי למתלונן.

9. הסנגור הפנה לעובדות כתב האישום המתוקן וטען כי נסיבות המקרה מלמדות כי השוד שביצע הנאשם לא היה מתוכנן ולא בוצע בתחכום. לשיטת הסנגור, המפגש של הנאשם עם המתלונן היה אקראי, ורק בהגיעם של השניים אל הכרם עלתה בלבו של הנאשם המחשבה לבצע שוד. נטען כי הנסיבות מלמדות על תכנון תמים ו"טיפשי" (כלשון הסנגור) מצד הנאשם, וכי הנאשם אף נתפס כעבור מספר שעות כשברשותו החפצים שגנב מהמתלונן. עוד הוסיף הסנגור כי הנאשם לא עשה שימוש בנשק, אלא בסכין; כי למתלונן לא נגרם שום נזק, וגם החפצים שגנבו ממנו הושבו לו. הסנגור ציין כי לא הובאה בתסקיר שירות המבחן עמדת המתלונן, ולטענתו בני משפחת הנאשם ביקרו בביתו של המתלונן, וניתן לצאת מנקודת הנחה שעמדת המתלונן היא סלחנית כלפי הנאשם.

הסנגור הפנה למדיניות הענישה הנוהגת וטען כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר עד לתקרה מרבית של שנה וחצי. נטען כי המאשימה טענה למתחם מופרז לחומרה שאינו רלוונטי לנסיבות המקרה דנן, שמצביעות על רף חומרה נמוך מאוד.

אשר לגזירת העונש בתוך המתחם, הסנגור ביקש להתחשב בכך שהנאשם היה כבן 23 בעת ביצוע העבירות; ללא עבר פלילי מלבד עבר תעבורתי; הודה ולקח אחריות על מעשיו ובכך חסך את עדות המתלונן, שהנו אדם מבוגר כבן 65; וכי הוא עצור עד תום ההליכים. הסנגור הפנה לתסקיר שירות המבחן וציין כי בניגוד לטענת המאשימה, אין המדובר בתסקיר שלילי. נטען כי יש לקחת בחשבון שהתסקיר נערך כאשר הנאשם שוהה במעצר, ועל כן ההמלצה של שירות המבחן לוקה בחסר. עוד צוין, כי על פי התסקיר רמת המסוכנות הנשקפת מהנאשם נמוכה. כן צוין כי אמנם בתסקיר

צוין כי הנאשם לוקח אחריות חלקית על מעשיו, אך בפתח הדיון הוא שב וציין בפני בית המשפט כי הוא לוקח אחריות מלאה על מעשיו. הסנגור ציין כי הנאשם מוכן לפצות את המתלון בסכום של 5,000 ₪, ואף ביקש להפקיד את הסכום בקופת בית המשפט. לאור האמור ביקש הסנגור להטיל על הנאשם עונש בתחתית המתחם הנטען ולהסתפק בפסילת רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים. יצוין כי לבקשת הסנגור, הוריתי למזכירות בית המשפט להנפיק שובר פיצוי לטובת המתלון בסך 5,000 ₪, ועיון בתיק מעלה כי הנאשם הפקיד סך של 5,000 ₪.

10. בדברו לפני ציין הנאשם שטעה, ביקש סליחה, וציין כי מעשיו לא היו מתוכננים וכי פעל בשעת שפל.

מתחם העונש ההולם

11. כידוע, גזירת הדין נעשית, בדרך כלל, בשני שלבים עיקריים: קביעת מתחם עונש הולם ולאחר מכן גזירת העונש בגדרי מתחם העונש (סעיף 40ג' לחוק העונשין). בתוך כך יש לבחון אם קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם (ראו לעניין בחינת שלבי גזירת העונש בין היתר: ע"פ 1127/13 **גברזוגי נ' מדינת ישראל** (15.1.2014)). סימן א'1 לפרק ו' לחוק העונשין, מונה שתי אפשרויות בהן ניתן לסטות ממתחם העונש שנקבע. סעיף 40ד' לחוק העונשין קובע כי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם במקרה ומצא כי הנאשם השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם. סעיף 40ה' לחוק העונשין קובע אפשרות להטיל עונש חמור מהרף העליון של המתחם במקרה של נאשם שיש חשש ממשי שיחזור ויבצע עבירות, והחמרה בעונשו והרחקתו מהציבור נדרשת כדי להגן על שלום הציבור (קביעה כזו מחייבת קיומו של עבר פלילי משמעותי או הצגת חוות דעת מקצועית).

12. כתב האישום מגלם אירוע אחד ועל כן יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לאירוע כולו.

13. העבירה העיקרית בה הורשע הנאשם היא עבירת השוד (וזאת מבלי להמעיט מחומרת יתר העבירות). בעבירות השוד משולב ממד של אלימות פיזית כלפי קורבן העבירה לצד פגיעה בקניין. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם בעבירת השוד משלבים הגנה על גופו של הפרט על כל נגזרותיה: שלומות הגוף, החירות, הביטחון האישי, הכבוד, והפרטיות, לצד ההגנה על הרכוש והקניין. כמו כן, הנאשם הורשע בעבירות של מעשי פזיזות ורשלנות בנהיגה ברכב, ונהיגה בזמן פסילה. הערכים המוגנים בעבירות אלו הם שמירת חיי אדם, ביטחון ושלום הציבור ומשתמשי הדרך, בטיחות הנסיעה בכבישים. כמו כן, לגבי עבירת הנהיגה בזמן פסילה נקבע כי המדובר בעבירה חמורה, המלמדת על זלזול והיעדר מורא מפני החוק (רע"פ 6115/06 **מדינת ישראל נ' אבו-לבן**, פסקה 5 (8.5.2007)); ואף יוצרת קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונת דרכים, וגורמת להטלתם על קופת הציבור (רע"פ 665/11 **אבו עמאר נ' מדינת ישראל**, פסקה ז' (24.1.2011)). בכל העבירות מונחים אפוא ערכים שנועדו לשמור על שלטון החוק והסדר הציבורי. ניתן לומר כי הנאשם פגע בערכים המוגנים פגיעה של ממש.

14. בפסיקת בית המשפט העליון תוארה לא אחת חומרתה של עבירת השוד בנסיבות מחמירות. ונפסק כי הענישה בעבירה זו צריכה לבטא את הסלידה החברתית העמוקה מהמעשים ולשלוח מסר מרתיע "לכל מי שבוחר להשיג רווח 'קל' בדרך עבריינית תוך פגיעה באנשים תמימים הנקרים בדרכם" (ע"פ 5265/12 **עמור נ' מדינת ישראל**,

פסקה 8 (27.12.2012); (ע"פ 1178/14 מדינת ישראל נ' מיכלאשוילי, פסקה 7 (23.6.2014)). עוד נקבע בפסיקה כי התגובה העונשית ההולמת לעבירת השוד היא מאסר מאחורי סורג ובריש ועל פי רוב לתקופה לא קצרה (ע"פ 4841/13 ספי נ' מדינת ישראל, פסקה י' (6.2.2015)).

15. עם זאת, עבירת השוד מתאפיינת במנעד רחב של נסיבות. לפיכך, העונשים המוטלים בגינה צריכים להיות מותאמים לנסיבות ביצוע העבירה (ע"פ 1062/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (9.7.2019)). בע"פ 772/13 יחיא נ' מדינת ישראל, פסקה י"א (29.6.2014)) צוין בין היתר כי:

"...אין זהה דינה של עבירה שנעברה תוך פגיעה פיזית אלימה לעבירה שבוצעה על דרך הפחדה בלבד; אין זהה דינה של עבירה שנעברה לאחר תכנון והכנה מוקדמים לעבירה אקראית-ספונטנית; אין זהה דינה של עבירה שנעברה בחבורה לדינה של עבירת אדם יחיד; אין זהה דינה של עבירה שנעשתה תוך שימוש בנשק, חם או קר, לעבירה שנעשתה ללא שימוש בנשק; אין זהה דינה של עבירה חד פעמית למסכת שיטתית של עבירות..."

16. **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה:** במקרה שלפנינו יש לתת את הדעת לנתונים כפי שהם עולים מהעובדות שתוארו בכתב האישום, ולתת ביטוי למספר שיקולים, אך בראש שיקולים אלו יש לתת ביטוי לפגיעה במתלונן - הן בפועל והן בכח.

גם אם למתלונן לא נגרמה תוצאה פיזית חמורה, לא ניתן להקל ראש בתחושותיו, לאחר שהיה נתון בפחד ואימה פרק זמן לא מבוטל, נוכח מעשיו של הנאשם. בהקשר לכך נזכיר את העובדה כי המתלונן אינו אדם צעיר, כבן 65. כעולה מכתב האישום, הנאשם עשה שימוש בסכין. אמנם, במקרה זה לא נגרמה פגיעה מהסכין, אשר על פי כתב האישום הנאשם הצמידה לבטנו של המתלונן, אך נקל לשער אלו תוצאות קשות, ואף קטלניות, היו עלולות להתרחש חלילה. לפיכך, פוטנציאל הנזק הוא רב.

דפוס ביצוע העבירות מלמד כי לא קדם לביצוע העבירות תכנון משמעותי וקשה לומר אם הנאשם חשב על השתלשלות הדברים ותכנן את הפרטים מראש. עם זאת, נפנה לכך שהנאשם הצטייד בסכין והמתין בצומת לרכב שיגיע. הנאשם לא בחר את הקורבן מראש ומדובר בקורבן אקראי. יתרה מכך, מקובלת עליי טענת המאשימה כי מנסיבת המקרה עולה כי התנהגותו של הנאשם הסלימה ככל שהאירוע נמשך: תחילה הנאשם דרש מהמתלונן סכום קטין יחסית (100 ₪), לאחר מכן דרש הנאשם מהמתלונן 200 ₪, וכאשר המתלונן סירב, הצמיד הנאשם סכין לבטנו. בהמשך, הנאשם לקח מספר חפצים מתא המטען של הרכב, החל לצעוד רגלית אל הכרם, ורק בהמשך חזר לרכבו של המתלונן, הניע את הרכב ונסע מהמקום. בהקשר זה יש להפנות גם לכך, שמעשיו של הנאשם נמשכו זמן ועל אף שהיו לו מספר נקודות להתחרט על מעשיו הוא התמיד בתכניותיו העברייניות.

במהלך האירוע נגנב רכושו של הנאשם. מלבד רכבו הפרטי של המתלונן, אשר מטבע הדברים סביר שהכיל גם

את חפציו האישיים, נגנב גם הטלפון הנייד של המתלונן אשר היה ברכב, ויש לקחת בחשבון גם את הפגיעה בפרטיותו של המתלונן וחששו כי מידע האצור במכשיר הטלפון הנייד שלו יאבד.

כמו כן, הנסיבות מלמדות כי הנאשם נהג ברכבו של המתלונן בצורה נמהרת ורשלנית, ועל אף שהמתלונן עמד בדרכו של הנאשם במטרה למנוע ממנו להמשיך בנסיעתו, המשיך הנאשם בנסיעתו במטרה לברוח מהמקום, וכל זאת כאשר הוא נהג ברכבו של המתלונן בזמן שרישיון הנהיגה שלו נפסל. אין להתעלם מהסיכונים שהנאשם יצר בהתנהגותו זו. יתרה מכך, העבירות הקשורות ברכב, בוצע מספר שעות לאחר שהתקיים הליך בעניין רישיונו, מה שיכול ללמד על עמדתו של הנאשם באשר לכיבוד החוק.

17. לשם חילוץ מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג העבירות בהן הורשע הנאשם, נפנה למספר מקרים עם נסיבות דומות, אך לא יהיה זה מיותר לשוב ולהזכיר כי כל מקרה ונסיבותיו ולעולם יהיה שוני בין הנסיבות הקשורות בכל מקרה ומקרה.

(-) ע"פ 1326/14 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (2.6.2014). באותו מקרה נדחה ערעור נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות. הנאשם הגיע לסניף דואר ובידו אקדח דמה, איים על פקיד הבנק ודרש כסף, וגנב סכום של 6,650 ₪. הנאשם היה בן 20, ללא עבר פלילי. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שנע בין 18 ל-42 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

(-) ע"פ 3658/14 **ילסייב נ' מדינת ישראל** (23.1.2015): נדחה ערעור נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות. הנאשם הצטייד בסכין מטבח ארוכה, הבחין במתלוננת שפתחה את דלת מכוניתה בחניון בקניון, התקרב אליה, שלף את הסכין, נופף בה לעברה, איים שיפגע בה ודרש ממנה כסף. המתלוננת מסרה לו את הטלפון הנייד. הנאשם איים עליה שוב ונמלט. עוברי אורח דלקו אחריו, תפסו אותו והשיבו את הטלפון למתלוננת. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 3 ל-6 שנות מאסר בפועל. הנאשם, שהיה בעל עבר פלילי ישן, נדון ל-4 שנות מאסר בפועל.

(-) ע"פ 6001/13 **קסה נ' מדינת ישראל** (29.1.2014): במקרה זה נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בניסיון שוד בנסיבות מחמירות. הנאשם הגיע לחנות נוחות כשהוא שתוי ומחזיק על גופו סכין מתקפלת. כשסירב המוכר למכור לו בקבוק בירה, שלף הנאשם מכיסו את הסכין, הניף אותה, איים עליו בתנועות של דקירה ודרש ממנו שייתן לו כסף. המתלונן לא הצליח לפתוח את הקופה ולבסוף נמלט הנאשם מהמקום. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש בין 2 ל-5 שנות מאסר בפועל. הנאשם, שהיה "בגיר צעיר", בעל עבר פלילי, נידון ל-33 חודשי מאסר בפועל.

(-) ע"פ 104/12 **מוראדאת נ' מדינת ישראל** (5.7.2012): במקרה זה המערער הורשע בעבירת שוד בנסיבות מחמירות של קופאי בחנות נוחות של תחנת דלק. העבירה בוצעה בצוותא, כאשר המערער היה זה שתצפת מחוץ לחנות. היה מדובר במערער צעיר, יליד 1991, ללא עבר פלילי. בית המשפט המחוזי גזר על המערער 34 חודשי מאסר

בפועל, ובית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

כמו כן, עיינתי בפסקי הדין הרבים אליהם הפנו הצדדים, וראיתי לנכון לציין את הבאים, שדומים יותר בנסיבותיהם למקרה שלפנינו:

(-) ע"פ 5780/13 **בן אבו נ' מדינת ישראל** (16.7.2014): המערער שדד חנות מכולת, תוך שימוש בסכין. במכולת שהה בגפו אדם מבוגר אשר נגרמו לו פגיעות נפשיות וכלכליות. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-6 שנות מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 52 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי בית המשפט המחוזי החמיר יתר על המידה, וקבע כי ראוי היה לקבוע מתחם ענישה שנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל. לנאשם עבר פלילי מכביד, מכור לסמים. בית המשפט העליון הפחית את עונשו ל-45 חודשי מאסר בפועל.

(-) ת"פ (מחוזי מרכז) 22481-01-18 **מדינת ישראל נ' אבו גאבר (עציר)** (12.3.2019): הנאשם הורשע בעבירת שוד בנסיבות מחמירות. הנאשם דרש מהמתלון, נהג מונית, 100 ₪, ומשסירב המתלון, תקף הנאשם את המתלון באגרופים, שדד מהמונית מכשיר טלפון נייד, ובהמשך משניסה המתלון לברוח, ניסה הנאשם לדקור את המתלון באמצעות מקל. הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הגבילה עצמה המאשימה לעונש של 36 חודשי מאסר בפועל. הנאשם לוקה בסכיזופרניה, וביצע את העבירה לאחר ששתה אלכוהול. ביהמ"ש המחוזי קבע כי מתחם העונש נע בין 24 ל-54 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש של 30 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

(-) ת"פ (מחוזי חיפה) 23453-03-17 **מדינת ישראל נ' אנטיפקין** (7.5.2019): הנאשם הורשע בעבירת שוד בנסיבות מחמירות; העבירה בוצעה יחד עם אדם אחר. השניים נכנסו לאוטובוס, כאשר הנאשם אחז באבן עמה הכה את הנהג בראשו. השניים גנבו סך של 1,200 ₪. לנאשם עבר פלילי, והתקבל תסקיר חיובי עם המלצה טיפולית. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש שנע בין 10 ל-36 חודשי מאסר בפועל, וקבע כי יש לסטות מהמתחם בשל שיקולי שיקום. על כן, נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, ועונשים נלווים. יצוין כי על שותפו של הנאשם לביצוע העבירה שעניינו נדון בת"פ (מחוזי חיפה) 23448-03-17 (1.10.2017) נגזר עונש מאסר של 18 חודשים בפועל וכן עונשים נלווים, ומתחם הענישה שנקבע היה בין 15 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

18. לסיכום, בשים לב לעבירות בהן הורשע הנאשם ולנסיבות המקרה אני קובע כי מתחם העונש ההולם בנסיבותיו של מקרה זה נע בין 18 ל-42 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי, פיצוי למתלון, פסילת רישיון נהיגה, ופסילת רישיון נהיגה על תנאי.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

19. בגזירת העונש בגדרי מתחם העונש ההולם יש לשקול את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40

יא' לחוק העונשין). בפתח הדברים יודגש כי משקל משמעותי נתתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם ובפרט לעובדה כי הנאשם צעיר שאין לחובתו הרשעות קודמות ונראה כי לא נחרטו באישיותו דפוסים עברייניים. שיקולים אלו אף הביאו למקם את העונש קרוב לרף התחתון של המתחם.

20. ועתה לפירוט השיקולים:

(-) הנאשם יליד 1999, בן 23, רווק. כאמור, המדובר בנאשם צעיר שלחובתו אין הרשעות קודמות ומעולם לא היה מאחורי סורג ובריח. מובן שעונש מאסר ממושך יקשה על הנאשם בהיותו במאסר לראשונה בחייו.

(-) לחובת הנאשם 4 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה שבוצעו בין השנים 2016-2018 (גיליון עבירות תעבורה הוגש וסומן ת/1). ההרשעות הן בגין עבירות של נהיגה במהירות מופרזת; נהיגה ברכב שניתנה עליו הודעת אי שימוש; ונהיגה ברכב לא תקין. כמו כן, הוטלו על הנאשם בעבר עונשי פסילת רישיון נהיגה בפועל, ועל תנאי. המאשימה הגישה גזר דין שניתן בעניינו של הנאשם ביום 5.5.2019 (סומן ת/2) במסגרתו הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה ברכב בקלות ראש, תוך סטייה מנתיב הנסיעה ונסיעה על מדרכות המיועדות להולכי רגל, וכן נהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח לרכב. הרשעות אלו מלמדות כי הנאשם מקל ראש בשמירה על חוקי התנועה, וחמור מכך - מקל ראש לגבי חייהם, שלומם ובטיחותם של המשתמשים בדרך.

(-) הנאשם הודה בעובדות כתב האישום עוד בתחילתו של ההליך, והביע חרטה על מעשיו. להודאת הנאשם יש משמעות שכן הוא חסך את העדתו של קורבן העבירה, עם כל המשתמע מכך. עם זאת יצוין כי בתסקיר שירות המבחן צוין כי הנאשם לוקח אחריות חלקית על מעשיו. מצד אחד, הדבר עשוי ללמד על היעדר הפנמה של חומרת מעשיו; אך מצד שני הנאשם עשה פעולות משמעותיות שיכולות להעיד על לקיחת אחריות שאיננה "מן השפה והחוצה". במהלך הטיעונים לעונש הנאשם הביע רצון לפצות את המתלונן, והוא אכן פעל והפקיד בקופת בית המשפט מיוזמתו סך של 5,000 ₪.

(-) אמנם שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, ואולם אין לומר כי המלצה זו באה על רקע נתונים שליליים בהכרח. מן התסקיר עולה כי לנאשם אין דפוסים עברייניים מושרשים, ושירות המבחן לא שלל את הסיכוי לכך שהנאשם ישתקם בכוחות עצמו. יתרה מכך, על רקע נתוני הנאשם העריך שירות המבחן כי רמת המסוכנות הנשקפת מן הנאשם להישנות התנהגות אלימה בעתיד היא נמוכה.

(-) לבסוף שקלתי את התקופה הארוכה בה היה הנאשם נתון במעצר: הנאשם עצור מיום 3.2.2022, במשך שמונה חודשים.

גזר הדין

21. לאור האמור לעיל, בשים לב למתחם העונש שקבעתי ולשיקולים הקשורים לגזירת העונש, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבא:

(-) מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 3.2.2022.

(-) 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי כי הנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים, עבירת אלימות מסוג פשע, ויורשע בה.

(-) 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי כי הנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים, עבירת אלימות מסוג עוון, ויורשע בה.

(-) 4 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים, אחת מן העבירות הבאות: עבירת רכוש, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין; עבירה של נהיגה בזמן פסילה; עבירה לפי סעיף 338 לחוק העונשין, ויורשע בה.

(-) אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים.

(-) אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירה של נהיגה בזמן פסילה או עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, ויורשע בה.

(-) אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלונן, עד תביעה מס' 1, בסכום של 7,500 ₪. הסכום של 5,000 ₪ שהופקד על ידי הנאשם בקופת בית המשפט יועבר על ידי המזכירות למתלונן. יתרת הפיצוי בסך של 2500 ₪ תשולם על ידי הנאשם תוך 60 ימים מהיום, על ידי הפקדתה בקופת בית המשפט.

29371 זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' תשרי תשפ"ג, 03 אוקטובר 2022, בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים.